CULTURA BORDILS - 7 febrer 2011 2.00 h

La meravella d'aprendre

- El alumnes de Bordils han realitzat 'Elogi de l'escola', una pel·lícula per celebrar el 75è aniversari del centre que és fruit d'una llarga trajectòria de treball amb el cinema

Una jove realitzadora de Bordils. Foto: ESCOLA DE BORDILS.

PUBLICITAT

IMMA MERINO - BORDILS

Es parla tant dels problemes del món de l'ensenyament que sovint potser s'oblida que l'escola és un lloc on dia rere dia s'hi viu la meravella de l'aprenentatge. Veure com els nens i les nenes aprenen és emocionant. També ho és observar mestres, un dels reductes de l'humanisme en el món contemporani, il·lusionats amb l'aprenentatge dels alumnes que fins aprenen altres maneres de fer-lo possible. Des de fa sis cursos, l'**escola de Bordils** ha integrat en el seu disseny curricular el projecte *Cinema en curs*, que, adoptat a diversos centres de Catalunya a partir de la iniciativa i l'assessorament de l'associació **A Bao A Qu**, no és només una pedagogia del cinema, sinó una manera d'aprendre amb i a través del cinema. Això entusiasma Carme Congost i Dolors Vilanova, mestres de l'escola de Bordils, i es fa emotivament visible a *Elogi de l'escola*, la pel·lícula amb la qual alumnes i professors han volgut festejar el 75è aniversari del centre, que té els seus orígens als anys de la II República. Per què una pel·lícula? Els mestres consideren que és una conseqüència natural de la llarga trajectòria del treball amb el cinema i la fotografia a l'escola, especialment des de la participació del projecte *Cinema en curs* a l'escola.

Tots els alumnes, des de P3 fins a 6è curs, van participar en la creació d'"Elogi de l'escola'

ENLLAÇOS RELACIONATS

Web de l'escola de Bordils

Web de l'associació A Bao A Qu

NOTÍCIES DE ...

Bordils

PUBLICAT A

El Punt. Comarques Gironines
07-02-2011, Pàgina 40

Història en imatges

Tots els alumnes, des de P3 fins a 6è, van participar en la creació d'*Elogi de l'escola*, el tema de la qual és la història del mateix centre: l'evolució i ampliació dels seus edificis, les diferents relacions amb l'espai i els continguts i les maneres d'aprendre que s'han succeït en el temps. Estimulats pels seus mestres, què van fer els alumnes de Bordils? Com consta en un text reproduït a la peça, van investigar, fotografiar, filmar, documentar-se, escriure, recordar i reflexionar sobre l'escola. En aquest procés, van parlar amb pares i mares, avis i àvies, veïns i coneguts; van buscar i analitzar fotografies antigues; van mesurar les seves aules i els espais de l'escola; van indagar sobre els estris d'ara i abans; van compartir els seus records; van fotografiar els espais estimats i les traces del passat.

El resultat d'aquest treball és concentra en 50 minuts que a la vegada mostren com va gestar-se la mateixa pel·lícula i d'aquí el procés d'aprenentatge que tant va fer-la possible com ella va fer possible. "La peça és el registre i alhora el procés de fer-se", comenta Núria Aidelman, una de les ànimes d'A Bao A Qu, que en tot moment va assessorar el projecte i va realitzar el muntatge a partir de les peces (multitud de fotografies, que van fer els més petits, i cinc hores de filmació, a càrrec dels de 6è) aportades pels alumnes.

"La pel·lícula mostra com es treballa en una escola i com es coneix el món a partir de la realitat més propera", apunten Carme Congost i Dolors Vilanova. I, certament, és emocionant veure com els alumnes aprenen preguntant als seus testimonis (que els parlen de l'antiga separació entre nens i nenes a les aules, de les assignatures que feien, dels càstigs que rebien i dels uniformes que duien) o trobant les seves pròpies maneres de mesurar els espais, com ara el "mesurador d'angles" inventat pels més grans o la Laia, una nena que serveix de referència als més petits per saber que a les aules més grans fan falta tres Laies i una taula per arribar al sostre, a les mitjanes dues Laies i a les més petites n'hi ha prou amb una Laia dreta i una d'ajupida. Fantàstic.

Desitjos per a l'escola

També és emocionant sentir com expressen els seus desitjos per a l'escola dels pròxims 75 anys: "Una escola moderna, on els nens coneguin la seva història, on tinguin ganes de treballar i aprendre amb il·lusió; una escola verda on s'aprofiti l'energia solar i es recicli i que sigui sostenible; una escola solidaria". Això mentre els més petits demanen jocs. Al final, diuen el seu nom cadascun dels 198 alumnes, els mestres i altres treballadors de l'escola. Un retrat de tots els creadors d'una pel·lícula que compleix amb el desig expressat per un dels alumnes, però que s'intueix com un anhel col·lectiu: "Que, quan l'escola tingui 150 anys, hi trobin restes d'ara, com nosaltres n'hem trobat d'abans". Aquest *Elogi de l'escola* serà una resta plena de vida d'uns alumnes que continuen buscant restes del passat.